

A mai evangéliumi rész két jól ismert, rövid történetből áll, melyek kapcsán nemcsak a jézusi morál két sarokkövén, az alázaton és az önzetlenségen gondolkodhatunk el, de bepillantást nyerhetünk abba is, milyen módszerrel fogadja be Jézus a körülötte lélegző világot.

Az első részben szereplő írástudók a szent íráskönyvek tanulmányozásával foglalkoztak, s feladatuk az volt, hogy olvasmányaik és kutatásaik eredményeit hasznosítva segítsék a közösség többi tagját a helyes út fellelésében. Jézus rávilágít, hogy milyen nagy az írástudók felelőssége – ha a segítő szerepet elhagyva mások fölé helyezik magukat, miközben kisajátítják a szellemi értékeket, ahelyett, hogy megosztanák azokat, komoly kárt okoznak a közösségnek. A második rész, azaz a szegény asszony története a képmutatásról és az adás eszményéről is szól; a gazdagok képmutatását ellenpontosítja az asszony önzetlen, húsbavágó és emiatt sokkal értékesebb adománya.

Az írástudók részlet-gazdag leírása (hosszú köntösben járnak, szeretik, ha előre köszönnek nekik, amikor mások is hallják; mindig a főhelyre ülnek; kihasználják a védteleneket; tüntetően imádkoznak) azt sugallja, hogy Jézus kiforrott gondolatai személyes tapasztaláson és megfigyelésen, egyfajta „adatgyűjtésen” alapulnak. Erre a következő versben bizonyítékot is találunk, hiszen szinte élőben követhetjük, hogyan szerzi Jézus az emberi magatartással és lélekkel kapcsolatos tudást: leül a persellyel szemben és figyel, információt gyűjt, majd levonja a tanulságot az összegyűjtött tudásból és megosztja azt a tanítványaival.

Jézus az emberi természetet tehát elmélyült megfigyeléssel ismerte meg. Aprólékosan követte a körülötte élőket, megfigyelte reakcióikat, külsőségeiket, rejtett vágyaikat, képmutatásukat és jócselekedeteiket. Ezekben az evangéliumi sorokban talán nem csak a végső üzenet fontos, hanem a jézusi módszer is. A figyelem összpontosítással és belső csenddel jár. Figyeljük mi is az embereket, gondolkodjunk el azon, amit tapasztalunk és igyekezzünk a felszín alá látni. És legfőképpen: figyeljük magunkat is olyan összpontosítással és olyan tiszta ítélettel, ahogy Jézus figyelte a perselyhez járuló népet.

Végh Veronika (Budapest)